

ת"פ 1382/09/13 - מדינת ישראל נגד אביעד אליהו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1382-09-13 מדינת ישראל נ' אליהו ואח'

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

מבקשת
נגד
משיב
החלטה

מדינת ישראל
אביעד אליהו

1. לפניי בקשה מטעם המבקשת לחילוט קטנועו של המשיב (מ.ר. 52-557-78; להלן - הקטנוע), לאחר מתן גזר הדין, על פי הוראות סעיף 39(ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - הפסד"פ).

א. רקע כללי תמציתי וטיעוני ב"כ הצדדים:

2. נגד המבקש ונאשם נוסף הוגש כתב אישום רחב היקף, בגין פרשה של התפרצויות סדרתיות לדירות מגורים ברחבי אזור תל-אביב והמרכז. ביום 17.5.15 ניתנה הכרעת הדין, שבמסגרתה הורשעו השניים ברוב רובם של האישומים.

3. ביום 17.6.15 נשמעו טיעוני המבקשת לעונש. הגם שב"כ המבקשת עתרה להשתת רכיבי ענישה שונים על המשיב והנאשם הנוסף, לרבות במישור הכלכלי, לא נשמעה מצידה עתירה לחילוט הקטנוע. גם ביום 5.7.12, בו ביקשה ב"כ המבקשת להוסיף טיעונים בעניין ראיות לעונש מטעם ההגנה, לא נתבקש חילוט הקטנוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 595).

4. גזר הדין ניתן ביום 12.7.15. רק ביום 23.7.15, כבר במהלך תקופת הפגרה, הוגשה הבקשה דנא. בבקשה עצמה אין הסבר מדוע היא לא הועלתה במסגרת הטיעונים לעונש. כל שמצוין בה הוא כי בהכרעת הדין נקבע שהקטנוע שימש את המשיב בביצוע עבירות וכי בסיפא לכתב האישום מופיעה בקשת חילוט. בנסיבות אלה, וכאשר לפי הוראות סעיף 39(ג) לפסד"פ קיימת סמכות לבית המשפט להורות על חילוט גם לאחר מתן גזר דין, נתבקש בבקשה חילוטו של הקטנוע.

5. ב"כ המשיב התנגד לבקשה. ראשית ציין, כי בניגוד לטיעון ב"כ המבקשת כתב האישום האחרון שהוגש בתיק (כתב האישום המתוקן בשנית) אינו כולל בקשת חילוט, ואף כתב האישום המקורי שהוגש לא כלל בקשה כזו. שנית, מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי, כאשר לרוב מוגשת בקשת חילוט בשלב כה מאוחר רק כאשר מדובר בחפצים שעצם החזקתם אסורה על פי הדין. שלישית, הוראה על חילוט

הקטנוע, בשלב מאוחר זה, תיצור חוסר איזון ברכיבי הענישה. בהקשר זה הזכיר ב"כ המשיב כי בגזר הדין השית בית המשפט על המבקש גם ענישה כלכלית משמעותית, בשיעור של עשרות אלפי ₪, ועל כן אין מקום להורות בלב זה על חילוט.

ב. דיון והכרעה:

6. לאחר עיון בנימוקי הבקשה והתגובה לה אין בידי להיעתר לבקשה.
7. כאשר כתב האישום המתוקן אינו כולל בקשת חילוט של הקטנוע, וכאשר בקשת חילוט לא הועלתה במהלך ישיבות הטיעונים לעונש - על אף שנשמעו טיעונים ארוכים וממצים - על פני הדברים נראה לכאורה כי מדובר בבקשה שנזנחה. אכן, על פי הוראות סעיף 39(ג) לפסד"פ קיימת סמכות לבית המשפט להורות על חילוט גם לאחר מתן גזר הדין, אך בנסיבות העניין אין זה ראוי לעשות שימוש בסמכות זו.
8. כפי שהוזכר לעיל, בבית המשפט נשמעו טיעונים מקיפים לעניין העונש מטעם המבקשת, לרבות במישור הכלכלי. לאחר שמיעת הטיעונים נקבע בגזר הדין, במישור זה, כי בהתחשב ביכולותיהם הכלכליות של הנאשמים ונוכח השתתו של עונש מאסר חמור עליהם - והמדובר בעונש לתקופה של עשר שנות מאסר בפועל - יש לנקוט במישור הכלכלי בענישה מתונה (ר' בפסקה 155 לגזר הדין). בנסיבות אלה ותוך עריכת האיזונים המתבקשים, גזר בית המשפט על המבקש - כמו על הנאשם הנוסף - עונש של 10,000 ₪ קנס ופיצויים למתלוננים בסכום נוסף של 19,000 ₪.
9. לפיכך מקובל עליו טיעון ב"כ המשיב כי חילוט הקטנוע בשלב זה - לאחר שהבקשה לחילוטו נזנחה הלכה למעשה קודם לכן - יפגע באיזון בין רכיבי הענישה שנקבעו בגזר הדין; בפרט נוכח הקביעה בגזר הדין כי אין לערוך הבחנות בין שני הנאשמים לעניין העונש (ר' בפסקה 94 לגזר הדין).
אשר על כן הבקשה נדחית.
המבקשת תשיב את הקטנוע למשיב. ב"כ המשיב יתאם החזרה מול הגורם המתאים אצל המבקשת.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ה, 09 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.